

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נפקא (ויקרא יא) מאו בגד												◇	כד.
בגד - אין לי אלא בגד, שלשה על שלשה בשאר בגדים מניין? תלמוד לומר: או בגד.	דתנאי:											◇	כד.
ואביי, האי או בגד מאי עביד ליה?												⌚	כד.
מיבעי ליה לרבות שלש על שלש בצמר ופשתים דמטמא בשרצים.	[אביי]											◇	כד.
ורבא?												⌚	כד.
גלי רחמנא גבי נגעים, והוא הדין לשרצים.	[רבא]											◇	כד.
ואביי?												⌚	כד.
איכא למיפרך מה לנגעים - שכן שתי וערב מטמא בהם.	[אביי]											◇	כד.
ואידך?												⌚	כד.
אי סלקא דעתך נגעים חמירי, לכתוב רחמנא גבי שרצים - וליתו נגעים מינייהו.	[רבא]											◇	כד.
ואידך?												⌚	כד.
נגעים משרצים לא אתו, דאיכא למיפרך: מה לשרצים שכן מטמא בכעדשה.	[אביי]											◇	כד.
האי תנא דבי רבי ישמעאל מפיק מאידך תנא דבי רבי ישמעאל.	אביי:											◇	כד.
בגד אין לי אלא בגד צמר ופשתים, מניין לרבות צמר גמלים וצמר ארנבים נוצה של עזים והשירין והכלך והסריקין - תלמוד לומר או בגד.	דתני דבי רבי ישמעאל:											◇	כד.
כי לית ליה להך תנא דבי רבי ישמעאל בשאר בגדים שלש על שלש, שלשה על שלשה - אית ליה.	רבא:											◇	כד.
והא רבא הוא דאמר שלשה על שלשה בשאר בגדים לרבי שמעון בן אלעזר - אית ליה, לתנא דבי רבי ישמעאל - לית ליה												⌚	כד.
הדר ביה רבא מההיא.												!	כד.
ואי בעית אימא: הא - רב פפא אמרה.												!	כד.
אף כל - לאתויי כלאים.	דרב פפא אמר:											!	כד.
כלאים, בהדיא כתיבי ביה (דברים כב) לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדן												⌚	כד.
סלקא דעתך אמינא: הני מילי - דרך לבישה, אבל בהעלאה - כל תרי מיני אסור.												!	כד.
ולאו קל וחומר הוא? ומה לבישה, דקא מיתהני כולי גופיה מכלאים, אמרת: צמר ופשתים - אין, מידי אחרינא - לא, העלאה לא כל שכן												⌚	כד.
אלא, דרב פפא בדותא היא.												■	כד.
אף כל - לאתויי ציצית.	רב נחמן בר יצחק:											■	כד.
ציצית, בהדיא כתיב (דברים כב) לא תלבש שעטנז צמר ופשתים וכתוב (דברים כב) גדלים תעשה לך												⌚	כד:
סלקא דעתך אמינא כדרבא												!	כד:
כתיב (במדבר טו) הכנף - מין כנף, וכתוב צמר ופשתים יחדיו הא כיצד? צמר ופשתים פוטרין בין במינן בין שלא במינן שאר מינין, במינן - פוטרין, שלא במינן - אין פוטרין.	דרבא רמי:											!	כד:
סלקא דעתך כדרבא - קא משמע לך.												!	כד:
לתנא דבי רבי ישמעאל מאי שנא לענין טומאה דמרכי שאר בגדים - דכתיב או בגד הכא נמי לימא: לרבות שאר בגדים מאשר תכסה בה	רב אחא ברביה דרבא לרב אשי:											⌚	כד:
ההוא לאתויי כסות טומא הוא דאתא												!	כד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וראיתם אתו - פרט לכסות לילה.	דתניא:	■	!									כז:
אתה אומר פרט לכסות לילה, או אינו אלא פרט לכסות סומא?		⚡									◇	כז:
כשהוא אומר אשר תכסה בה - הרי כסות סומא אמור, הא מה אני מקיים וראיתם אתו - פרט לכסות לילה.		!									◇	כז:
ומה ראית לרבות סומא ולהוציא כסות לילה?		⚡										כז:
מרבה אני כסות סומא - שישנה בראייה אצל אחרים, ומוציא אני כסות לילה - שאינה בראייה אצל אחרים.		!									◇	כז:
ואימא לרבות שאר בגדים		⚡									◇	כז:
מסתברא: קאי בצמר ופשתים - מרבה צמר ופשתים, קאי בצמר ופשתים - מרבה שאר בגדים?		!									◇	כז:
רבי שמעון בן אלעזר וסומכוס אמרו דבר אחד.	אביי:										■	כז:
רבי שמעון בן אלעזר - הא דאמרן											■	כז:
סומכוס											■	כז:
סיככה בטווי - פסולה, מפני שמטמאה בנגעים.	דתניא, סומכוס:										■	כז:
כמאן - כי האי תנא											■	כז:
שתי וערב מטמא בנגעים מיד, דברי רבי מאיר.	דתנן: [רבי מאיר]										■	כז:
השתי משישלה, והערב מיד, והאונן של פשתן מישתלבנו.	רבי יהודה:										■	כז:
כל היוצא מן העץ - אין מדליקין בו, אלא פשתן.											■	כז:
וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת אהלים אלא פשתן.											■	כז:
מגלן דפשתן איקרי עץ?											^	כז:
דאמר קרא (יהושע ב) והיא העלתם הגגה ותטמנם בפשתי העץ.	מר זוטרא:										!	כז:
והיוצא מן העץ אינו מטמא טומאת אהלים אלא פשתן.											■	כז:
מגלן?											^	כז:
גמר אהל אהל ממשכן כתיב הכא (במדבר ט) זאת התורה אדם כי ימות באהל וכתיב התם (שמות מ) ויפרש את האהל על המשכן. מה להלן - של פשתן קרוי אהל, אף כאן - של פשתן קרוי אהל.	רבי אלעזר:										!	כז: